

Geprezen zijn Jezus en Maria!

1 - Op 2 juli 2018 kreeg Mirjana haar maandelijkse verschijning bij het Blauwe Kruis, waarbij ze werd omringd door een grote menige pelgrims. Na de verschijning deelde ze de volgende boodschap mee, die Onze Lieve Vrouw tot ons allen richtte:

Lieve kinderen, ik ben de moeder van ieder van jullie. Daarom: wees niet bang, want ik hoor jullie gebeden. Ik weet dat jullie mij zoeken en om die reden bid ik tot mijn Zoon voor jullie, mijn Zoon, die één is met de Hemelse Vader en de Heilige Geest - de Trooster - , mijn Zoon die zielen leidt naar het Koninkrijk waar Hij vandaan kwam, het Koninkrijk van vrede en licht. Mijn kinderen, jullie krijgen de vrijheid om te kiezen, maar als moeder smee ik jullie: gebruik die vrijheid voor het goede. Jullie, met een eenvoudige en zuivere ziel, begrijpen dat, en al vatten jullie soms de woorden niet: jullie voelen vanbinnen wat de waarheid is. Mijn kinderen, verlies de waarheid en het ware leven niet door het valse achterna te lopen. Als je in de waarheid leeft, komt het Koninkrijk der hemelen binnen in je hart, het Koninkrijk van vrede, liefde en harmonie. Dan, mijn kinderen, is er geen egoïsme meer dat je weghoudt van mijn Zoon. Dan is er liefde en begrip voor je naasten. Want onthoud, ik zeg het nogmaals: bidden is ook anderen liefhebben, je naasten liefhebben, en jezelf aan hen schenken. Heb lief en geef in de naam van mijn Zoon, dan zal Hij in jullie en voor jullie werken. Mijn kinderen, denk onophoudelijk aan mijn Zoon, heb Hem onmetelijk lief, en je zult het ware leven bezitten, en dat voor eeuwig. Ik dank jullie, apostelen van mijn liefde.

Video van de verschijning van 2 juli 2018 is te zien door op deze link te klikken.

2 - De ziekenzalving. Tijdens een zending in Azië in 2011 was ik in een beperkte kring aanwezig bij de heilige Mis waarbij de priester ons het voorstel deed de ziekenzalving te ontvangen. Omdat mijn nekwervels pijn deden bood ik me aan en ik genas ervan door dit sacrament. De pijnen zijn nooit terug gekomen.

Zowel in Medjugorje als in Lourdes zijn er vele mensen, die van de Hemel een genezing afsmeken. Velen bidden ook voor deze intentie. Om te genezen zijn ook vele mensen bereid om veel kilometers af te leggen om een priester, die een bijzonder charisma heeft of zelfs een "genezer" is, te kunnen ontmoeten.

Ze vergeten dat Christus zelf ons een sacrament van genezing heeft nagelaten, waarin Hij al Zijn macht ontplooit, zoals in de tijd van Zijn prediking: de Ziekenzalving. Sommigen worden genezen nadat ze dit sacrament hebben ontvangen, Anderen krijgen de kracht om hun lijden samen met Christus te dragen. Dit sacrament dat men vroeger "het heilig oliesel" noemde is niet alléén voorbehouden aan de stervenden. Na het 2de Vaticaans Concilie kreeg het opnieuw zijn juiste plaats en nu wordt dit sacrament aangeboden aan allen die onder een lichamelijke of psychische ziekte lijden. Dit sacrament moet samen gezien worden met het sacrament van Verzoening - een goede biecht, met het voornemen van de zonde af te zien - en met de Eucharistie, twee sacramenten, die ook genezing kunnen bewerken.

Om de ziekenzalving toe te dienen gebruiken priesters de gewijde olie voor zieken. Iedere parochie heeft deze olie, en het ware te wensen dat alle gelovigen dit sacrament beter zouden leren kennen, en dat het meer zou worden aangewend. Laten we niet wachten tot de zieke stervende is om het voor te stellen. Het is zeker dat de heilige Maagd graag tot haar Zoon bidt om ons te genezen, maar waarom geen gebruik maken van dit sacrament dat Jezus zelf ons door de Katholieke Kerk aanbiedt?

3 - Een frontale botsing tussen een Boeddhist en de levende God. Wie is Mike Lim ? Deze man van Chinese afkomst, woonde in Singapur. Zijn geloof was dat van een overtuigde Boeddhist, en hij was sterk antikatholiek. De man had echter een goed hart en hij hield intens van zijn familie. Zijn oudste zus, Violet, was sinds haar jeugd heel ernstig ziek want ze leed aan ongeneeslijke ziekte. Violet moest meerdere operaties ondergaan. Zonder resultaat. De ziekte en de pijnen werden langzaam aan steeds erger. Een echte familiale nachtmerrie. Mike kon het niet meer aan om haar geheel gekluisterd aan haar rolstoel zo te zien lijden, zonder dat hij in staat was om haar te helpen. Hij was radeloos want hij had al alles geprobeerd.

In juni 1995, onder de indruk van zoveel lijden, durfde Rosa, een Katholieke vriendin, hem het voorstel te doen om met zijn zieke zus naar een heilige Mis te gaan, die gevolgd werd door een Charismatische

genezingsdienst. Eerst weigerde hij halsstarrig, maar omdat hij niets te verliezen had liet hij zich toch overreden. In de kerk tijdens de dienst voelde hij zich niet goed, deze liturgie leek hem belachelijk en dwaas. Echter, tijdens het gebed na de Mis fluisterde Rose, gedreven door de heilige Geest, hem in het oor: "Kom op, Mike, vraag aan God om je zus te genezen."

Van zijn stuk gebracht waagde Mike de sprong en hij bad voor de eerste keer in zijn leven tot deze onbekende God: "Jezus, maak dat mijn zus kan lopen en ik zal in U geloven".

Toen zag hij hoe de priester zich direct naar Violet begaf, en hoe deze priester lange tijd over haar bad terwijl hij haar de handen oplegde, waarbij Mike hem met gezag hoorde zeggen: "Sta op." Toen gebeurde het onmogelijke... Vol verbazing sperde Mike zijn ogen wijd open: hij zag hoe Violet zich traag maar gestaag oprichtte, en hoe zij begon te lopen, en er vervolgens flink de pas inzette en hoe zij tenslotte begon te dansen in de kerk. Mike was geschokt tot in het diepste van zijn wezen en vervolgens riep hij uit: "O my goodness, o my God ! He is alive ! He is real !" (Mijn God, Hij leeft, Hij bestaat echt !). Vervolgens barstte hij in snikken uit, terwijl hij steeds maar dezelfde woorden herhaalde: "Hij leeft, Hij bestaat." Die dag was de grote wending van zijn leven. Deze antikatholiek verlangde nu vurig naar Christus en om het Christelijk geloof te leren kennen. Hij ontdekte de Bijbel en las hem van A tot Z in 2 maanden helemaal uit. Hij las de Bijbel meerdere uren per dag, zoals iemand die dorst heeft en eindelijk levend water heeft gevonden dat hem verkwikt. Zijn ziel was zo gaan verlangen naar de levende God. Hij liet zich samen met heel zijn familie dopen. Toen hij 38 jaar was ging hij naar het seminarie, en hij is nu priester van Jezus Christus en missionaris in Australië. Ten overstaan van zijn gelovigen herhaalt hij steeds opnieuw: "Ik heb er 35 jaar over gedaan om de levende God te vinden, jullie daarentegen hebben Hem gekregen vanaf jullie jeugd. Jullie willen Hem verlaten ? Luister dan goed naar mij: laat Hem nooit los." Het is deze zelfde priester Mike Kim, nu Priester Mickaël, die ons de ziekenzalving gaf in Singapur in 2011. Het sacrament dat me een belangrijke genezing bezorgde, waar ik het zojuist over had. Ja, Jezus leeft. Onze God is geen beeld door mensen gemaakt, dat niet kan redden. Hij is waarachtig en echt levend, en zijn Naam is Liefde. Zijn Naam is "God redt", Jeshua.

4 - Een grote leerling van Christus, Pater Kevin Scallon, is teruggekeerd naar de Vader op 25 juni, de dag van de 37e verjaardag van de verschijningen in Medjugorje. Onvermoeibaar heeft hij heel zijn priesterleven de wereld doorkruist om zielen bij God te brengen, vooral door de Aanwezigheid van Christus in de Eucharistie. Begiftigd met een begeesterend woord en vaak ook met de gave van genezing, heeft hij meermaals Zr. Briege McKenna begeleid tijdens haar zendingen. Op die manier heeft hij het priesterschap van vele priesters gered, door hen te bevrijden van de kwalen die de vijand toebrengt aan "Gods uitverkorenen". Jaarlijks kwam Pater Kevin bij ons in Medjugorje logeren samen met Zr. Briege McKenna. We hielden heel veel van hem. Voor ons was hij een echte vader, het aangezicht van de Hemelse Vader. Een van onze zusters zei: "Als ik me de liefde van de Hemelse Vader wil voorstellen dan zou ik die vergelijken met het hart van Pater Kevin." Hier een van de mooiste verhalen uit zijn leven, dat zo goed zijn bijzonder band met God weergeeft:

5 - Een kerstavond. Toen Pater Kevin op weg was naar zijn neef om er Kerstmis te vieren, kreeg hij rond 21.00 uur in de avond pech met zijn auto. Het was onmogelijk om de wagen opnieuw te starten. Hij moest echter nog een uur rijden. Het was Kerstavond en sinds hij Dublin verlaten had, had hij geen enkele wagen en sterveling ontmoet. Vanwege het maanlicht zag hij dat er een huisje was tegenover de plaats waar hij stilstond. Er brandde wat licht achter het venster. Hij besloot aan de mensen aldaar te vragen of hij hun telefoon even zou mogen gebruiken om zijn neef op te bellen. Hij opende een wit poortje, volgde het pad en klopte aan de deur. Er was immers geen bel. Een man, die er redelijk jong uit zag, opende de deur en onthaalde hem op warme wijze. Toen hij in het huisje rondkeek keek, zag de priester een jonge vrouw met een baby in haar armen. Ze hield het hoofdje van de baby tegen haar wang. Ze lachte naar Pater Kevin, die aan haar man vroeg om te mogen telefoneren. "We hebben geen telefoon, antwoordde deze, maar als je te voet terug naar de stad gaat is er een fietsenmaker naast de supermarkt. Hij kan je laten telefoneren". "Mag ik mijn wagen voor uw huis laten staan ?" vroeg de priester. "Natuurlijk, ik zal er op letten." De priester bedankte het stel en wenste hen een Zalig Kerstfeest toe.

Zo ging deze priester tijdens deze mooie nacht onder een heldere maan te voet naar de stad naar de fietsenmaker. Onderweg moest hij steeds denken aan zijn ontmoeting met dat jonge stel en hun baby, en vooral aan de eigenaardige geur in dat huisje. Het was geen Ierse geur. Waarom herinnerde deze geur

hem aan zijn recente bezoek aan het Heilig Land ? En waarom was het huis enkel verlicht met kaarsen? De priester kon zijn neef telefoneren bij de fietsenmaker en deze kwam hem halen. De volgende dag liet hij zijn wagen repareren bij een lokale garage. Toen de garagist klaar was met zijn werk wilde de priester het jonge stel aan de overkant van de weg gaan groeten en hij ging naar het witte poortje. Hij kon echter nergens het huisje terugvinden. Er was op die plaats alleen maar een haag en verderop een veld, maar tot in de verste verte was er geen huis te bekennen. Tijdens de reis bleef zijn neef dit maar vertellen en opnieuw vertellen. Pater Kevin echter zweeg. Het was het feest van de Heilige Familie... Had hij deze niet met eigen ogen gezien ?

Lieve Gospa, de dag van uw triomf nadert en wij verheugen ons nu al met U
Geef ons de kracht om de tijd door te komen die de vijand rest om zijn werk te doen,
en help ons om deze moeilijke tijd in te korten door uw boodschappen te beleven,
en vooral door middel van uw favoriete tweeling : het gebed en het vasten.

Zr. Emmanuel Maillard

Vertaald uit het Frans

© Enfants de Medjugorje juli 2018